

חובותינו הראשונים הם כלפי עצמנו; הרגשות הראשוניים מתמקדים בנו עצמנו; כל תנועותינו הטבעיות נוגעות בראש ובראשונה להישרדותנו ולרווחתנו. באופן זה תחושת הצדק הראשונה אינה נובעת מחובתנו לזולת אלא מחובת הזולת כלפינו; ומדובר שוב באחת הסתירות שבשיטות החינוך הרווחות, שלפיה מדברים עם הילדים קודם כול על חובותיהם, ולעולם לא על זכויותיהם, ולפיכך אומרים להם תחילה את ההפך ממה שצריך, את שנבצר מהם להבין, ושאינ בו כדי לעניין אותם.³²

32 ראשיתו של קטע זה היא מעין הגדרה על תפיסת האהבה העצמית (amour de soi). יש לשים לב שרוסו מנסח כאן את התפיסה המודרנית שלפיה זכויות קודמות לחובות. גישה זו עומדת בבסיס התביעה ל"זכויות טבעיות" שיש לאדם באשר הוא